

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 По1 18/10
Дана 11.02.2011. године
Београд
Немањина бр. 9

ОК	ОК организовани криминал
----	--------------------------

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, Посебно одељење, у већу састављеном од судија Слободана Рашића, председника већа, Верољуба Цветковића, Савке Гогић, Драгољуба Ђорђевића и Надежде Мијатовић, чланова већа, са вишим судијским сарадником Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету **оптуженог АА и др.**, због кривичног дела злочиначког удруживања из чл. 346 ст. 1 Кривичног законика и др., одлучујући о жалбама Тужиоца за организовани криминал, оптужених ББ, ВВ, ГГ, ДД и ЂЂ, њихових бранилаца, бранилаца окривљених АА, ЗЗ, ЖЖ и ЕЕ, те мајке оптуженог ЕЕ, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду, Посебног одељења за борбу против организованог криминала К.По1.бр.123/10 од 01.03.2010. године, након одржане седнице већа у смислу одредбе чл. 375 Законика о кривичном поступку, у дане **24., 25. и 26. јануара 2011. године**, донео је дана 11. фебруара 2011. године

ПРЕСУДУ

I ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе Тужиоца за организовани криминал, оптуженог ББ и његових бранилаца, оптуженог ВВ и његових бранилаца, оптуженог ГГ и његових бранилаца, оптуженог ЂЂ и његовог браниоца, те бранилаца оптужених АА, ЗЗ, ЖЖ и ЕЕ, као и мајке оптуженог ЕЕ, а пресуда Вишег суда у Београду, Посебног одељења за борбу против организованог криминала К.По1.бр.123/10 од 01.03.2010. године у односу на ове оптужене, **ПОТВРЂУЈЕ**.

II Уважавањем жалбе оптуженог ДД и његових бранилаца, само у делу који се односи на одлуку о казни, **ПРЕИНАЧАВА СЕ** пресуда Вишег суда у Београду, Посебног одељења за борбу против организованог криминала К.По1.бр.123/10 од 01.03.2010. године, тако што Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, оптуженом Љубану Ећиму за кривично дело фалсификовање исправе у продуженом трајању из чл. 355 ст. 2 у вези ст. 1 у вези са чл. 61 Кривичног законика, утврђује казну затвора у трајању од **1 /једне/ године и 2 /два/ месеца**, а за кривично дело неовлашћеног држања оружја и експлозивних материја из чл. 348 ст. 1 Кривичног законика задржава као правилно утврђену казну затвора у трајању од **6 /шест/ месеци** и оптуженог ДД на основу чл. 60 Кривичног законика **ОСУЂУЈЕ** на јединствену казну затвора у трајању од **1 /једне/ године и 6 /шест/ месеци**, у коју казну му урачунава време проведено у притвору од 11.12.2007. године до 10.06.2009. године, док се исте жалбе у

осталом делу *ОДБИЈАЈУ као неосноване.*

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Вишег суда у Београду, Посебног одељења за борбу против организованог криминала К.По1.бр.123/10 од 01.03.2010. године, оптужени АА, ВВ, ГГ и ЗЗ оглашени су кривим због извршења по једног кривичног дела неовлашћене производње, држања и стављања у промет опојних дрога из чл. 246 ст. 2 у вези ст. 1 Кривичног законика у продуженом трајању – у вези са чл. 61 Кривичног законика, оптужени ЖЖ и ЕЕ, због извршења по једног кривичног дела неовлашћене производње, држања и стављања у промет опојних дрога из чл. 246 ст. 1 Кривичног законика, оптужени ББ због извршења једног кривичног дела неовлашћене производње, држања и стављања у промет опојних дрога из чл. 246 ст. 2 у вези ст. 1 Кривичног законика у продуженом трајању – у вези са чл. 61 Кривичног законика и једног кривичног дела неовлашћеног држања оружја и експлозивних материја из чл. 348 ст. 1 Кривичног законика, оптужени ЂЂ због извршења једног кривичног дела неовлашћене производње, држања и стављања у промет опојних дрога из чл. 246 ст. 1 Кривичног законика и једног кривичног дела неовлашћеног држања оружја и експлозивних материја из чл. 348 ст. 1 Кривичног законика, док је оптужени ДД оглашен кривим због извршења једног кривичног дела неовлашћеног држања оружја и експлозивних материја из чл. 348 ст. 1 Кривичног законика и једног продуженог кривичног дела фалсификовање исправе из чл. 355 ст. 2 у вези ст. 1 Кривичног законика у вези са чл. 61 Кривичног законика.

За наведена кривична дела, оптуженима ББ, ЂЂ и ДД претходно су утврђене појединачне казне за свако кривично дело, и то оптуженом ББ за кривично дело из чл. 246 ст. 2 у вези ст. 1 КЗ у продуженом трајању – у вези са чл. 61 КЗ казна затвора у трајању од 10 година и 6 месеци а за кривично дело из чл. 348 ст. 1 КЗ казна затвора у трајању од 1 године, оптуженом ЂЂ за кривично дело из чл. 246 ст. 1 КЗ казна затвора у трајању од 6 година и 6 месеци а за кривично дело из чл. 348 ст. 1 КЗ казна затвора у трајању од 1 године, те оптуженом ДД за кривично дело из чл. 348 ст. 1 КЗ казна затвора у трајању од 6 месеци а за кривично дело из чл. 355 ст. 2 у вези ст. 1 КЗ у вези са чл. 61 КЗ казна затвора у трајању од 2 године, након чега су оптужени осуђени, и то оптужени АА на казну затвора у трајању од 13 година, оптужени ББ на јединствену казну затвора у трајању од 11 година, оптужени ВВ на казну затвора у трајању од 11 година, оптужени ГГ на казну затвора у трајању од 10 година, оптужени ДД на јединствену казну затвора у трајању од 2 године и 4 месеца, оптужени ЗЗ на казну затвора у трајању од 7 година, оптужени ЖЖ на казну затвора у трајању од 6 година и 6 месеци, оптужени ЂЂ на јединствену казну затвора у трајању од 7 година а оптужени ЕЕ на казну затвора у трајању од 6 година и 6 месеци.

На основу одредбе чл. 63 КЗ, оптуженима је у изречене казне затвора урачунато време проведено у притвору, и то оптуженима ББ, ВВ и ГГ по решењу истражног судије тог суда Ки.П.62/07 од 13.12.2007. године, који им се рачуна од 11.12.2007. године, када су лишени слободе, до упућивања оптужених у установу за издржавање казне, али најдуже док не истекне време трајања казне

изречене у тој пресуди, оптуженима ЂЂ и ЕЕ по решењу истражног судије тог суда Ки.П.62/07 од 13.12.2007. године, који им се рачуна од 12.12.2007. године, када су лишени слободе, до упућивања оптужених у установу за издржавање казне, али најдуже док не истекне време трајања казне изречене у тој пресуди, оптуженом ЖЖ по решењу истражног судије тог суда Ки.П.62/07 од 06.02.2008. године, који му се рачуна од 14.04.2008. године, када је лишен слободе, до упућивања оптуженог у установу за издржавање казне, али најдуже док не истекне време трајања казне изречене у тој пресуди, оптуженом ДД по решењу истражног судије Ки.П.62/07 од 13.12.2007. године, који му се рачуна од 11.12.2007. године, када је лишен слободе, до 10.06.2009. године, када је пуштен на слободу, је оптуженом ЗЗ по решењу истражног судије тог суда Ки.П.62/07 од 13.12.2007. године, а који му се рачуна од 12.12.2007. године, када је лишен слободе, до пуштања на слободу након положеног јемства.

На основу чл. 87 и одредбе чл. 246 ст. 7 КЗ, према оптуженима је изречена и мера безбедности одузимања предмета, те је одређено да се од оптужених одузимају следећи предмети: опојна дрога хероин у количини од 48.709,89 грама, која је привремено одузета од оптуженог ВВ, опојна дрога кокаин у укупној количини од 4.359,14 грама, која је привремено одузета од оптужених ВВ и ЂЂ, једна прецизна дигитална вага пронађена при претресању стана у Београду, __ 12.12.2007. године, пиштољ марке “Wolter” РРК, калибра 7,65 мм, фабрички број 168792, који је привремено одузет од оптуженог ББ, пиштољ марке “ЦЗ” М-99, серијски број 92752, са 9 метака у оквиру калибра 9 мм, што је привремено одузето од оптуженог ДД, пиштољ марке “Пјетро Берета”, калибра 9 мм, црне боје, FBA06078W, са оквиром и 7 метака, калибра 7,65 мм, што је привремено одузето од оптуженог ЂЂ, сви мобилни телефони, картице за мобилне телефоне, све картице разних телекомуникационих мрежа и све “хало” картице, а што је према потврдама о привремено одузетим предметима одузето од оптужених, једна возачка дозвола на име СС1, бр. __, лична карта на име СС1, бр. __ лична карта серијски број СР_ на име СС2, путна исправа – пасош серијски број __ на име СС1 и четири кофера марке “Samsonite”, који су према потврди о привремено одузетим предметима одузети од оптуженог ВВ.

На основу одредаба чл. 91 и 92 КЗ, те чланова 513 и 515 ЗКП, од окривљених је одузета имовинска корист прибављена извршење кривичних дела, и то новац који је привремено одузет од оптуженог ББ у износу од 13.660 еура, новац који је привремено одузет од оптуженог ВВ у износу од 29.900 еура и 7.300,00 динара, као и новац који је привремено одузет од оптуженог ЂЂ у износу од 1.000 еура, с тим што су истовремено оптужени АА, ББ, ВВ, ГГ, ЗЗ, ЖЖ, ЂЂ и ЕЕ солидарно обавезани да на име дела имовинске користи прибављене извршењем кривичног дела плате новчани износ од 112.000 еура у динарској противвредности према званичном курсу Народне Банке Србије на дан исплате, а све у корист буџета Републике Србије у року од 15 дана од правноснажности пресуде.

На основу одредбе чл. 193 и 196 ЗКП, оптужени су обавезани да плате суду трошкове кривичног поступка и то оптужени АА у износу од 296.000,00 динара, оптужени ББ, ВВ, ГГ, ЗЗ, ЖЖ, ЂЂ и ЕЕ износе од по 158.000,00 динара, све у року од 15 дана од правноснажности пресуде, а сви оптужени су обавезани

да плате на име паушала износе од по 100.000,00 динара у року од 15 дана од правноснажности пресуде.

Истом пресудом, на основу одредбе чл. 354 тачка 1 ЗКП, према оптуженом ДД одбијена је оптужба да је извршио кривично дело неовлашћене производње, држања и стављања у промет опојних дрога у продуженом трајању из чл. 246 ст. 2 у вези ст. 1 КЗ у вези са чл. 61 КЗ.

Против ове пресуде, жалбе су изјавили:

-Тужилац за организовани криминал, због повреде кривичног закона и одлуке о казни, са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, првостепену пресуду преиначи, тако што ће оптуженог АА огласити кривим због извршења кривичног дела из члана 346 став 1 КЗ, а оптужене ББ, ВВ, ГГ и ЗЗ због извршења кривичног дела из члана 346 став 2 у вези става 1 КЗ, те овим оптуженима најпре утврдити појединачне казне затвора за ова дела, као и појединачне казне због кривичног дела из члана 246 став 2 у вези става 1 КЗ и потом их осудити на јединствене казне затвора у дужем трајању од казни на које су осуђени првостепеном пресудом, а оптужене ЖЖ, ЂЂ, ЕЕ и ДД за извршена кривична дела осудити на строже казне затвора;

-бранилац оптуженог АА – адвокат АБ, због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене материјалног права и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да се укине првостепена пресуда и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или да се побијана пресуда преиначи тако што ће се донети ослобађајућа одлука у погледу кривичне одговорности АА, уз истовремени захтев да бранилац буде обавештен о дану и часу одржавања седнице жалбеног већа;

-оптужени ББ, из свих законом предвиђених разлога и одлуке о казни, са предлогом да Апелациони суд укине побијану пресуду у делу који се односи на тачке 1 и 5 диспозитива побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање, или да преиначи побијану пресуду тако што ће му изрећи блажу кривичну санкцију, уз истовремени захтев да буде обавештен о седници већа;

-бранилац оптуженог ББ - адвокат БА, због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о казни, са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи побијану пресуду тако што ће оптуженог ослободити од оптужбе да је извршио кривично дело из члана 246 став 2 у вези става 1 КЗ и изрећи му блажу казну за извршено кривично дело из члана 348 став 1 КЗ или да укине побијану пресуду у делу који се односи на овог оптуженог и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или да оптуженом изрекне блажу казну затвора, уз истовремени захтев да оптужени и његов бранилац у смислу одредбе члана 375 став 1 ЗКП буду обавештени о седници већа;

-бранилац оптуженог ББ – адвокат БА1, због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања,

одлуке о кривичној санкцији, одузимању имовинске користи и трошковима поступка, са предлогом да Апелациони суд у Београду укине побијану пресуду у односу на овог оптуженог и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или да побијану пресуду преиначи тако што ће оптуженог ББ ослободити кривичне одговорности за кривично дело из члана 246 став 2 у вези става 1 КЗ у продуженом трајању – у вези са чланом 61 КЗ или тако што ће му изрећи блажу кривичну санкцију од оне која му је првостепеном пресудом изречена, уз истовремени захтев да оптужени и његов бранилац буду обавештени о седници већа;

-оптужени ВВ, због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о казни, са предлогом да се побијана пресуда укине или преиначи у погледу одлуке о казни тако што ће му бити изречена блажа кривична санкција, са мањим временским трајањем;

-браниоци оптуженог ВВ – адвокати ВБ и ВБ1, због битних повреда одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, одлуке о казни, одлуке о одузимању имовинске користи и трошкова кривичног поступка, са предлогом да Апелациони суд укине побијану пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање, уз истовремени захтев да браниоци буду обавештени о седници већа у смислу одредбе члана 375 став 1 ЗКП;

-оптужени ГГ, не наводећи законски основ, с тим што из образложења произлази да је жалбу изјавио због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да се побијана пресуда укине;

-браниоци оптуженог ГГ – адвокати ВБ и ВБ1, због битних повреда одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, одлуке о казни, одлуке о одузимању имовинске користи и трошкова кривичног поступка, са предлогом да Апелациони суд укине побијану пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање, уз истовремени захтев да браниоци оптуженог у смислу одредби члана 375 став 1 ЗКП буду обавештени о седници већа, када се буде одлучивало о жалби;

-оптужени ДД, због одлуке о кривичној санкцији, не наводећи предлог, с тим што из образложења произлази да предлаже да га Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, осуди на блажу казну;

-бранилац оптуженог ДД, адвокат ДБ, због повреде кривичног закона и одлуке о казни, са предлогом да Апелациони суд преиначи побијану пресуду у погледу правне квалификације дела тако што ће оптуженог огласити кривим за једно кривично дело фалсификовања исправе из члана 355 став 2 у вези става 1 КЗ, те у погледу одлуке о казни тако што ће га за ово кривично дело осудити на блажу казну по закону, уз истовремени захтев да о седници већа у смислу одредбе члана 375 ЗКП буду обавештени оптужени и његов бранилац;

-бранилац оптуженог ДД – адвокат ДБ1, због одлуке о казни, са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи побијану пресуду тако што

ће оптуженом изрећи блажу казну затвора од оне коју је изрекао првостепени суд, уз истовремени захтев да оптужени и бранилац буду обавештени о седници већа;

-бранилац оптуженог ДД – адвокат ДБ2, због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона, одлуке о кривичној санкцији и одлуке о мери безбедности, са предлогом да другостепени суд побијану пресуду преиначи тако што ће оптуженог ослободити од оптужбе или тако што ће оптуженом изрећи блажу кривичну санкцију или да побијану пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак, уз истовремени захтев да оптужени и његов бранилац буду обавештени о седници већа, уз додатни захтев да оптуженом ДД буду враћени телефони и телефонске картице из потврде о одузетим предметима МУП-а РС, Дирекције полиције УКП од 12.12.2007. године;

-браниоци оптуженог ЗЗ, адвокати ЗБ и ЗБ1, због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона, одлуке о казни и имовинско-правном захтеву, са предлогом да Апелациони суд у Београду укине побијану пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или да побијану пресуду преиначи тако што ће оптуженог ослободити од оптужбе;

-бранилац оптуженог ЗЗ – адвокат ЗБ2, због битних повреда одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да Апелациони суд у Београду укине побијану пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или да је преиначи у смислу жалбених разлога, уз истовремени захтев да оптужени и његов бранилац буду обавештени о седници већа у смислу одредбе члана 375 ЗКП;

-бранилац оптуженог ЖЖ – адвокат ЖБ, због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичним санкцијама, са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи побијану пресуду у односу на оптуженог тако што ће га на основу члана 355 тачка 2 ЗКП ослободити од оптужбе или да побијану пресуду у односу на оптуженог укине и врати првостепеном суду на поновно суђење или да је преиначи у смислу жалбених навода у погледу одлуке о висини казне и одлуке о одузимању имовинске користи, уз истовремени захтев да оптужени и његов бранилац буду обавештени о седници већа у смислу одредбе члана 375 став 1 ЗКП;

-браниоци оптуженог ЖЖ - адвокати ЖБ1 и ЖБ2, због битних повреда одредаба кривичног поступка и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да се првостепена пресуда укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, уз истовремени захтев да браниоци буду обавештени о седници већа сходно одредби члана 375 став 1 ЗКП;

-бранилац оптуженог ЖЖ – адвокат ЖБ3, због битних повреда одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно

утврђеног чињеничног стања, одлуке о кривичној санкцији, одлуке о одузимању имовинске користи и одлуке о трошковима кривичног поступка, са предлогом да се побијана пресуда укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, уз истовремени захтев да оптужени и бранилац буду обавештени о седници већа;

-бранилац оптуженог ЖЖ – адвокат ЖБ4, због битних повреда одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да Апелациони суд у Београду укине побијану пресуду и предмет врати на поновно суђење или да побијану пресуду преиначи тако што ће оптуженог ослободити од оптужбе да је извршио кривично дело неовлашћене производње, држања и стављања у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ, уз истовремени захтев да оптужени и бранилац буду обавештени о седници већа у смислу одредбе члана 375 став 1 ЗКП;

-оптужени ЋЋ, због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о казни, са предлогом да се побијана пресуда укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, уз истовремени захтев да буде обавештен о седници већа;

-бранилац оптуженог ЋЋ – адвокат ЋБ, због битних повреда одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, одлуке о кривичној санкцији и одузимању имовинске користи, са предлогом да Апелациони суд у Београду укине побијану пресуду у целисти и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, уз истовремени захтев да оптужени и његов бранилац буду обавештени о седници већа;

-бранилац оптуженог ЕЕ – адвокат ЕБ, због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене материјалног права, одлуке о казни, одлуке о одузимању имовинске користи и трошкова кривичног поступка, са предлогом да Апелациони суд у Београду укине побијану пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, другом судећем већу или да преиначи побијану пресуду тако што ће након отварања главног претреса донети пресуду којом се оптужени ослобађа од оптужбе да је извршио кривично дело неовлашћене производње, држања и стављања у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ, или да се првостепена пресуда преиначи тако што ће се оптуженом изрећи блажа казна, уз истовремени захтев да у смислу одредбе члана 375 ЗКП о седници већа буду обавештени оптужени и његов бранилац;

-бранилац оптуженог ЕЕ – адвокат ЕБ1, због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона, одлуке о казни, одлуке о одузимању имовинске користи и одлуке о трошковима поступка, са предлогом да се првостепена пресуда укине у односу на оптуженог уз истовремено укидање притвора оптуженом или да се побијана пресуда преиначи тако што ће оптужени бити ослобођен од оптужбе или тако што ће му бити изречена блажа казна, уз истовремени захтев да о седници већа буду обавештени оптужени и његов

бранилац, сходно одредби члана 375 став 1 ЗКП;

-мајка осуђеног ЕЕ, ЕБ2, због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и повреде кривичног закона, са предлогом да Апелациони суд након одржаног претреса преиначи првостепену пресуду тако што ће изрећи ослобађајућу пресуду у односу на оптуженог и оптуженом укине притвор или да оптуженом изрекне блажу казну или да списе врати првостепеном суду на поновно суђење.

Одговоре на жалбу Тужиоца за организовани криминал, поднели су:

-бранилац оптуженог АА – адвокат АБ, са предлогом да се жалба Тужиоца за организовани криминал одбије као неоснована;

-бранилац оптуженог ЗЗ – адвокат ЗБ2, са предлогом да Апелациони суд у Београду одбије жалбу Тужиоца за организовани криминал, изјављену против првостепене пресуде, као неосновану;

-браниоци оптуженог ГГ – адвокати ВБ и ВБ1, са предлогом да се жалба Тужиоца за организовани криминал одбије као неоснована;

-браниоци оптуженог ВВ – адвокати ВБ и ВБ1, са предлогом да се жалба Тужиоца за организовани криминал одбије као неоснована;

-бранилац оптуженог ДД – адвокат ДБ2, са предлогом да се жалба Тужиоца за организовани криминал одбије као неоснована;

-бранилац оптуженог ЖЖ – адвокат ЖБ4, са предлогом да Апелациони суд у Београду жалбу Тужиоца за организовани криминал одбије као неосновану;

-бранилац оптуженог ЖЖ – адвокат ЖБ, са предлогом да се жалба Тужиоца за организовани криминал одбије као неоснована и усвоји жалба браниоца оптуженог ЖЖ, уз истовремени захтев да о седници већа буду обавештени оптужени и његов бранилац;

-бранилац оптуженог ЕЕ – адвокат ЕБ1, са предлогом да се жалба Тужиоца за организовани криминал у односу на оптуженог ЕЕ одбије, а жалба браниоца истог оптуженог уважи и донесе одлука у смислу предлога који су изнети у жалби;

-оптужени ББ, са предлогом да Апелациони суд у Београду „одбаци у целости“ жалбу Тужиоца за организовани криминал као беспредметну и „поступи у складу са законом по његовој изјављеној жалби, коју ће уважити и донети одлуку о укидању првостепене пресуде у целости“.

Тушилац за организовани криминал у поднеску Ктж.бр.279/10 од 19.11.2010. године предложио је да Апелациони суд у Београду као основану уважи жалбу Тушилаштва за организовани криминал Кт.С.бр.24/07 од 04.10.2010. године, изјављену против пресуде Вишег суда у Београду, Посебног

одељења К-По1.123/10 од 01.03.2010. године и исту пресуду преиначи тако што ће окривљеног АА огласити кривим због извршеног кривичног дела из члана 346 став 1 КЗ, а окривљене АА, ВВ, ГГ и ЗЗ огласити кривим због извршеног кривичног дела из члана 346 став 2 у вези става 1 КЗ, те овим окривљенима, након што утврди појединачне казне за ова кривична дела, а затим им утврди појединачне казне због извршеног кривичног дела из члана 246 став 2 у вези става 1 КЗ – да их осуди на јединствене казне затвора у дужем трајању од казни из првостепене пресуде, те да окривљене ЖЖ, ЋЋ, ЕЕ и ДД за извршена кривична дела осуди на строже казне затвора, а да жалбе бранилаца окривљених и окривљених, као и мајке окривљеног ЕЕ, изјављене против првостепене пресуде, одбије као неосноване. Такође је предложио да се одговори на жалбу Тужиоца за организовани криминал, који су поднели браниоци окривљених ВВ, ЗЗ, ДД, ГГ, АА, ЖЖ и ЕЕ, те одговор на жалбу који је поднео окривљени ББ, одбију као неосновани.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, одржао је седницу већа у смислу одредбе чл. 375 ЗКП и то дана 24. јануара 2011. године, у присуству заменика Тужиоца за организовани криминал Димитрија Попића, оптужених ЗЗ, ДД, ГГ, ЖЖ, ЕЕ, ВВ, ЋЋ и ББ и бранилаца оптужених, и то адвоката АБ1 по заменичком пуномоћју уместо адвоката АБ за оптуженог АА, бранилаца оптуженог ББ – адвоката Ба1 и БА, бранилаца оптужених ВВ и ГГ – адвоката ВВ и ВВ1, бранилаца оптуженог ДД – адвоката ДБ2 и ДБ, бранилаца оптуженог ЗЗ – адвоката ЗБ2 и ЗБ, бранилаца оптуженог ЖЖ – адвоката ЖБ3, ЖБ4, ЖБ2 и ЖБ, браниоца оптуженог ЋЋ – адвоката ЋБ, те бранилаца оптуженог ЕЕ – адвоката ЕБ1 и ЕБ, а у одсуству уредно обавештеног браниоца оптуженог ДД адвоката ДБ1, те уредно обавештеног браниоца оптуженог ЖЖ - адвоката ЖБ1, дана 25. јануара 2011. године у присуству Тужиоца за организовани криминал и свих оптужених као претходног дана, с тим што је за оптуженог АА по заменичком пуномоћју за адвоката АБ приступио адвокат АБ2, док је за оптуженог ЗЗ по заједничком пуномоћју приступила адвокат ЗБ1, уместо адвоката ЗБ, за окривљеног ЕЕ приступио адвокат ЕБ2 по заменичком пуномоћју уместо браниоца – адвоката ЕБ, док су дана 26. јануара 2011. године на седницу већа приступили заменик Тужиоца за организовани криминал и сви оптужени, а од бранилаца, за оптуженог АА приступио је адвокат АБ3 по заменичком пуномоћју за адвоката АБ, за оптуженог ББ приступили су адвокати БА1 и БА, за оптуженог ВВ приступио је бранилац – адвокат ВБ, док уредно обавештен адвокат ВВ1 није приступио, за оптуженог ГГ приступили су исти браниоци, за оптуженог ДД приступили су браниоци – адвокати ДБ и ДБ2, док није приступио уредно обавештен адвокат ДБ1, за оптуженог ЗЗ приступили су браниоци – адвокати ЗБ1 и ЗБ2, за оптуженог ЖЖ приступили су браниоци – адвокати ЖБ4 и ЖБ3, као и адвокат ЖБ, за оптуженог ЋЋ адвокат ЋБ, те за оптуженог ЕЕ бранилац – адвокат ЕБ, док уредно обавештен адвокат ЕБ1 није приступио.

Након одржане седнице већа, на којој су размотрени целокупни списи предмета и побиијана пресуда, по оцени жалбених навода и навода одговора на жалбу, имајући у виду и објашњења странака на седници већа, као и предлог Тужиоца за организовани криминал из напред наведеног поднеска, Апелациони суд у Београду је нашао:

Првостепена пресуда не садржи битне повреде одредаба кривичног поступка, нити повреде кривичног закона, које Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, као другостепени, испитује по службеној дужности, сходно одредбама члана 380 став 1 тачка 1 и 2 ЗКП.

Првостепена пресуда не садржи ни битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368 став 1 тачка 1 ЗКП које се, према наводима жалбе браниоца оптуженог ЖЖ – адвоката ЖБ4, огледају у непрописном саставу суда и истиче да је поступак против оптуженог вођен пред Посебним одељењем Окружног суда у Београду, које је стварно и функционално надлежно за дела организованог криминала, те које није могло поступати у односу на оптуженог ЖЖ, имајући у виду да је стварно и месно надлежан за суђење оптуженом Окружни суд у Београду, налазећи да је успостављањем надлежности Посебног одељења прекршено право на одбрану према оптуженом.

По оцени овога суда, првостепени суд је правилно поступио када је нашао да је стварно и функционално надлежан за поступање у овом предмету, у односу на све оптужене и за сва кривична дела обухваћена оптужницом Тужиоца за организовани криминал. Наиме, надлежност Посебног одељења Окружног суда у Београду, сада Вишег суда у Београду, успоставља се подизањем оптужнице овлашћеног јавног тужиоца, дакле Специјалног тужиоца за организовани криминал, против оптужених за кривична дела која су чињенично описана као дела са елементима организованог криминала, сходно одредби чл. 504-а Законика о кривичном поступку и одредби чл. 3 Закона о организацији и надлежности државних органа о сузбијању организованог криминала, који је важио у време покретања поступка према оптуженима. Имајући у виду цитиране законске одредбе, те одредбу чл. 33 ст. 6 Законика о кривичном поступку, којом је прописано да суд може одлучити да се спроведе јединствени поступак и донесе једна пресуда у случају када је више лица окривљено за више кривичних дела, уколико између извршених кривичних дела постоји међусобна веза и ако постоји исти докази, то је у потпуности правилна одлука првостепеног суда да, код чињенице да је у конкретном случају више лица оптужено за кривична дела која су чињенично описана тако да између тих кривичних дела за која је између осталог оптужен и ЖЖ и кривичних дела за која постоји основана сумња да су их извршила лица оптужена за кривична дела са елементима организованог криминала, постоји међусобна повезаност и исти докази - да је целисходно да се спроведе јединствен поступак и донесе једна пресуда за сва оптужена лица пред Посебним одељењем Окружног суда у Београду, односно Посебним одељењем Вишег суда у Београду.

Из напред наведених разлога, овај суд налази да је првостепени суд правилно одбио предлог бранилаца оптужених ЖЖ, ЂЂ и ЕЕ на главном претресу одржаном дана 22.10.2008. године, да се кривични поступак против ових оптужених раздвоји и да се Посебно одељење Окружног суда у Београду огласи функционално ненадлежним за поступање у односу на наведене оптужене и о разлозима одбијања предлога на странама 134 и 135 изнео је у потпуности јасне и логичне разлоге, које овај суд у свему прихвата као правилне.

Стога су жалбени наводи браниоца оптуженог ЖЖ у делу у којем се

указује на постојање битних повреда из члана 368 став 1 тачка 1 ЗКП, због непрописног састава суда и с тим у вези истиче да је на тај начин повређен чл. 6 Европске Конвенције о људским правима, која гарантује право окривљенима на правично суђење пред судом заснованим на закону и да су на овај начин повређени и право на правично суђење и судску одлуку у разумном року, оцењени неоснованим, као и жалбени наводи браниоца оптуженог ЕЕ – адвоката ЕБ1, у којима се наводи да је првостепени суд, одбивши предлог да се раздвоји кривични поступак у односу на овог оптуженог и да се огласи функционално ненадлежним за поступање у односу на оптуженог ЕЕ, повредио његово право на одбрану.

Такође, неосновани су и жалбени наводи браниоца окривљеног ББ – адвоката БА, којима се указује на постојање битних повреда из чл. 368 ст. 1 тачка 7 ЗКП. С тим у вези, у жалби се истиче да првостепени суд побијаном пресудом није решио у потпуности предмет оптужбе јер у току првостепеног поступка није извео ниједан доказ којим би покушао да реши криминално деловање оптуженог ББ или осталих наведених оптужених на територији Босне и Херцеговине у инкриминисаном периоду, што представља предмет оптужбе, обзиром да га је огласио кривим да је заједно са оптуженима АА, ВВ, ГГ и ЗЗ и НН лицима у оквиру криминалне групе, деловао удружено, ради трговине наркотицима у међународним размерама, на територији Републике Србије и Босне и Херцеговине, а у побијаној пресуди за оптуженог ББ нема ни речи шта је он радио у Босни и Херцеговини у овом периоду, на који начин је овај део оптуженог акта и саме пресуде остао нерешен.

Супротно овим жалбеним наводима, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, налази да је првостепени суд у потпуности решио предмет оптужбе у односу на све оптужене, па и у односу на оптуженог ББ, обзиром да је на основу свих изведених доказа у току поступка правилно утврдио чињенично стање, након чега је, како је то и наведено на страни 134 образложења, изреку пресуде уподобио чињеничном стању утврђеном током главног претреса. У жалбама бранилаца оптуженог ББ инсистира се на томе да је оптужени АА саслушан у Кантоналном суду Сарајево у вези са предметним кривичним делима и да се том приликом изјаснио да са догађајима описаним у оптужници није крив, након чега је на основу чл. 419 и 420 Закона о кривичном поступку БиХ ослобођен од одговорности, из чега произилази да државни органи Босне и Херцеговине нису могли закључити да се оптужени АА бавио на територији те државе трговином наркотицима, из којих разлога и део оптужнице, односно првостепене пресуде који се односи на његову делатност и делатност осталих оптужених у Босни и Херцеговини, није одржив. Међутим, жалбени наводи у овом делу, по оцени овога суда нису од утицаја на другачију одлуку, обзиром да је првостепени суд у побијаној пресуди изнео јасне и логичне разлоге због чега налази да је оптужени ББ, као и остали оптужени, извршио предметно кривично дело управо онако како је то описано у изреци побијане пресуде, које овај суд у свему прихвата као правилне.

Ни жалбени наводи бранилаца оптужених, у делу у којем се указује на постојање битних повреда из члана 368 став 1 тачка 8 ЗКП и истиче да је првостепени суд прекорачио оптужбу и да је у побијаној пресуди повредио објективни идентитет оптужбе и пресуде, нису могли бити прихваћени као

основани.

С тим у вези, у жалби браниоца оптуженог ББ – адвоката БА истиче се да је у измењеној оптужници оптуженом стављено на терет да је оптужени ВВ по налогу оптуженог АА или ББ, из стана који је изнајмио члановима организоване криминалне групе или другим купцима износио одређене количине опојних дрога, док ових радњи у изреци пресуде нема, већ се наводи да је оптужени ББ посредовао у продаји опојне дроге и сам продавао исту, да се у изреци такође утврђује да је оптужени ББ са осталим члановима криминалне групе у инкриминисаном периоду неовлашћено набавио од НН лица по тачно неутврђеној цени најмање 54 килограма хероина и најмање 7 килограма кокаина, и да оптуженом ова недозвољена набавка наркотика измењеном оптужницом није ни стављена на терет, а што је довело до прекорачења оптужбе.

У жалбама оптуженог ВВ и његових бранилаца – адвоката ВБ и ВБ1, истиче се да је првостепени суд прекорачио оптужбу тако што је у изреци пресуде навео да је оптужени Била изнео 1 килограм кокаина из стана аа, иако се у измењеној оптужници наводи да је оптужени опојну дрогу изнео из стана аа1, а у жалби бранилаца оптуженог ЖЖ да је оптужба прекорачена на тај начин што је првостепени суд у изреку пресуде унео податак о цени за коју је наводно оптужени ЖЖ купио најмање 1 килограм опојне дроге хероин – за око 11.000 еура, који податак није садржан у оптужници, те да се у измењеној оптужници као време извршења кривичног дела помиње период од 05.07 до 15.07.2007. године, док се у изреци наводи да је кривично дело извршио током прве половине јула месеца 2007. године, те да је у измењеној оптужници оптуженом стављено на терет да је дана 15.07.2007. године на договореном месту наводно предао новац за купљену опојну дрогу оптуженом АА, који део се изреком побијане пресуде не обухвата, већ то остаје недоречено, уз напомену да се од наводно утврђеног износа од око 11.000 еура конструише потпуно произвољна прича од стране првостепеног суда.

У жалби браниоца оптуженог ЂЂ – адвоката ЂБ истиче се да је првостепени суд прекорачио оптужбу и повредио објективни идентитет пресуде у односу на оптужницу, обзиром да је у побијаној пресуди променио одлучну чињеницу – место извршења предметног кривичног дела, јер је изреком пресуде утврдио да је оптужени ВВ у стану аа изнео и предао ЂЂ 1 килограм кокаина за износ од 29.000 еура, док је у измењеној оптужници као место где се дрога налазила наведено да је место извршења аа1, на који начин је првостепени суд прекорачио своја овлашћења у погледу објективног идентитета оптужбе пресуде, а у жалбама бранилаца оптуженог ЕЕ указује се да је првостепени суд прекорачио оптужницу на тај начин што је овог оптуженог огласио кривим да је продао најмање 1 килограм хероина по цени од 11.000 еура, што ни јавни тужилац није оптуженом ставио на терет у оптужници, те на тај начин што је првостепени суд у чињеничном опису изреке пресуде изменио чињенични опис у оптужници наводећи да је оптужени ЕЕ у временском периоду од септембра до децембра месеца 2007. године од организатора криминалне групе АА неовлашћено куповао ради даље продаје опојну дрогу хероин у количини од најмање 1 килограм по цени од око 11.000 еура за килограм, коју опојну дрогу је преузимао од НН лица на које га АА упути, а затим новац предавао оптуженом

33, док је у оптужници наведено да је неовлашћено ради даље продаје куповао опојну дрогу хероин у тачно неутврђеним количинама, коју је након тога неовлашћено продавао корисницима у Нишу, на који начин је изменио чињенични опис извршења кривичног дела у односу на чињенични опис дат у прецизираној оптужници у односу на правно-релевантне чињенице те директно повредио идентитет оптужнице и пресуде.

Супротно изнетим жалбеним наводима, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, налази да првостепени суд није учинио битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368 став 1 тачка 8 ЗКП, односно да није повредио идентитет оптужбе нити прекорачио оптужницу, обзиром да је учињеним изменама изреку пресуде уподобио чињеничном стању утврђеном током главног претреса, при чему није повредио идентитет оптужбе и пресуде.

Наиме, по оцени овога суда, повреда објективног идентитета оптужнице у односу на оптуженог ЖЖ не постоји, обзиром да је првостепени суд у оквиру исте правне квалификације кривичног дела прецизирао радње извршења оптуженог, прецизирајући при томе и датум извршења кривичног дела који је утврђен у току поступка, а који се разликује од датума означеног у оптужници, па како се ради о ближем опредељењу везаном за датум извршења истог дела и улоге оптуженог, при чему нису измењене битне чињенице везане за учиниоца кривичног дела и кривично дело садржано у оптужници, то су жалбени наводи у овом делу оцењени неоснованим.

Ни жалбени наводи бранилаца оптужених ЖЖ и ЕЕ, којима се указује на то да је првостепени суд, изван навода оптужнице, утврдио цену хероина у износу од 11.000 еура, не мења идентитет кривичног дела, обзиром да је првостепени суд на несумњив начин утврдио да су оптужени у инкриминисаном периоду уговарали куповину и даљу продају опојне дроге хероин и кокаин, па када се има у виду да је на несумњив начин утврђена ова чињеница, обзиром да цена не представља битан елемент предметног кривичног дела, то не стоје ни жалбени наводи којима се указује на прекорачење оптужбе у овом делу. Најзад, ни чињеница да је првостепени суд прецизирао место извршења кривичног дела, односно да је навео да је оптужени ВВ из стана у улици аа изнео 1 килограм кокаина, који је предао оптуженом ЂЂ, и поред тога што се у измењеној оптужници наводи да је ову опојну дрогу изнео из стана у улици аа1, не представља прекорачење оптужбе у смислу одредбе члана 368 став 1 тачка 8 ЗКП, обзиром да су и у овом случају у изреци побијане пресуде измењене чињенице које конкретизују место извршења кривичног дела, али које нису правно релевантне за измену предмета оптужбе. Стога су жалбени наводи бранилаца ових оптужених, којима се указује на прекорачење оптужбе у делу који се односи на место извршења кривичног дела, оцењени неоснованим.

Првостепени суд је у вези са учињеним изменама дао јасне и исцрпне разлоге на странама 132, 133 и 134 образложења побијане пресуде, које и овај суд у свему прихвата као правилне. Обзиром на то да је првостепени суд усагласио чињенични опис у изреци пресуде са утврђеним чињеничним стањем током поступка, при чему је остао код истог облика кривичног дела, а на који начин је измена описа кривичних дела која су оптуженима стављена на терет остала у оквирима законског обележја кривичних дела и суштине тих дела

описаних у оптужници, то је овај суд нашао да првостепени суд напред наведеним изменама није прекорачио оптужбу, нити је изменио идентитет оптужбе и пресуде, из којих разлога је жалбене наводе бранилаца оптужених у овом делу оценио неоснованим.

Неосновани су и жалбени наводи бранилаца оптужених ББ – адвоката БА, бранилаца оптуженог ЕЕ – адвоката ЕБ1 и ЕБ, те браниоца оптуженог ЖЖ – адвоката ЖБ4, у делу у којем се указује на постојање битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 368 став 1 тачка 10 ЗКП.

У вези са тим, у жалби браниоца оптуженог ББ истиче се да је првостепена пресуда, у делу који се односи на кривицу овог оптуженог, заснована на недозвољеном доказу, односно на извештајима радника полиције, који не представљају доказ у смислу одредби из члана 77 до 132 ЗКП, због чега су се ови извештаји морали изузети из списка предмета, а што суд није учинио. У жалбама бранилаца оптуженог ЕЕ, у вези са овом битном повредом одредаба кривичног поступка, истиче се да је телефон оптуженог прислушкиван без наредбе суда и да је кривица оптуженог утврђена искључиво на основу телефонских разговора оптуженог АА од 01.12.2007. године и између оптужених ЕЕ и АА истог дана, те разговора који је вођен између оптуженог ЕЕ и НН саговорника са броја телефона 3939-2911-5100 05.12.2007. године, на којим доказима се пресуда не може заснивати, док се у жалби браниоца оптуженог ЖЖ истиче да је првостепени суд, супротно одредбама ЗКП, као доказе извео извештаје МУП-а РС од 15.07.2007. године, 21.07.2007. године, 25.07.2007. године, 25.08.2007. године и 11.12.2007. године, који нису сачињени по наредби истражног судије и који су морали бити издвојени из списка, обзиром да нису изведени у складу са одредбама Законика о кривичном поступку.

У жалбама бранилаца оптужених ВВ и ГГ, истиче се да наредба за прислушкивање телефонских разговора ових оптужених није издата у складу са одредбама Законика о кривичном поступку, те да и извештаји IX одељења УКП од 25.07.2007. године и од 25.08.2007. године нису валидни и да се као такви нису ни могли ценити као доказ у овом поступку.

Супротно изнетим жалбеним наводима, првостепени суд је, по оцени овога суда, у свему поступио у складу са одредбама Законика о кривичном поступку. Наиме, према стању у списима, наредбе које се односе на оптужене ББ, АА, ГГ, ЕЕ и ЗЗ - да се изврши надзор и снимање разговора ових оптужених преко телефона или комуникација другим техничким средствима, те оптичко снимање ових лица, донео је овлашћени истражни судија на предлог овлашћеног јавног тужиоца, након чега су овлашћени државни органи првостепеном суду доставили материјал који је добијен применом ових мера, а који је даље коришћен у доказном поступку сходно одредбама чланова 232 и 504-љ Законика о кривичном поступку.

При томе, првостепени суд је правилно закључио да, обзиром да је истражни судија који је био овлашћен за поступање у том предмету донео наредбу која гласи на лице, између осталог на име оптуженог АА, против ког је вођена истрага, донета у складу са одредбама Законика о кривичном поступку, па је имајући у виду да су ови докази прибављени на законит начин, односно да

су разговори снимљени по наредби истражног судије, ценећи и јединство доказног материјала, постојање међусобне везе између извршених кривичних дела и истоветност доказа, правилно закључио да се ови докази могу користити као једна целина у односу на све оптужене, дакле и на оптужене ЖЖ и ВВ. При томе је, а што је видљиво из списка предмета, правилно поступио и када је донео решење о издвајању аудио записа и транскрипата прислушкиваних телефонских разговора између лица која нису оптужена у том предмету и између оптужених за који истражни судија није донео наредбу за прислушкивање телефонских разговора, правилно налазећи да ови докази нису прибављени на законом предвиђен начин и да се на овим подацима не може засновати судска одлука.

Такође, ни жалбени наводи бранилаца оптуженог ВВ – адвоката ВВ и ВВ1, у делу у којем се указује да је првостепени суд погрешно закључио да је оптужени ВВ у комуникацији са осталим оптуженима, користио телефоне 064/_ и 064/_ , обзиром на извештај “Телекома Србија” од 22.10.2009. године, не могу се прихватити као основани. Ово стога што је првостепени суд из исказа сведока СС, који је запослен у Управи криминалистичке полиције ПУ за Град Београд, Одсек за борбу против организованог криминала, чији посао је везан за спровођење мера прислушкивања телефонских разговора по наредбама истражног судије, утврђено да мобилни телефони раде преко репетитора који су на одређеним позицијама, на основу којих података је могуће одредити где се та особа налази у моменту разговора, те да, уколико дође до промене картице у истом телефону – то се региструје преко техничке службе оператера, при чему је истакао да, када се глас једног лица први пут идентификује – он се даље прати без обзира на промену картице и телефона, на основу којих података се долази до даљих података о новом телефону које праћено лице користи.

Имајући у виду чињеницу да је оперативним радом, у односу на оптуженог ВВ, утврђено да се у једном разговору, када је позвао неку жену по имену СС1, овој жени представио као “ВВ1”, да је због тога у транскриптима означавао као “ВВ1”, те да је на несумњив начин, управо на основу ових података, првостепени суд утврдио да је оптужени користио више апарата и више картица за мобилне телефоне које је мењао, између осталог и телефоне 064/_ и 064/_ , да је углавном комуницирао са оптуженим АА и да је оптужени ВВ на главном претресу потврдио да је СС1 име његове сестре и да га је она звала по надимку “ВВ1”, то је по оцени овога суда у потпуности правилан закључак првостепеног суда да је оптужени користио и напред наведени број мобилног телефона.

Ни жалбени наводи бранилаца оптужених ВВ и ГГ, у делу у којем се истиче да претресање стана у Београду, у улици аа, које је извршено дана 12.12.2007. године, није извршено по одредбама Законика о кривичном поступку, те је и овај доказ морао бити издвојен из списка, нису могли прихваћени као основани. Супротно овим жалбеним наводима, законитост спроведеног претресања не доводи се у сумњу, обзиром да је из списка предмета видљиво да су радници полиције претрес станова у улицама аа, у улици аа2 и у улици аа3 у Београду извршили на основу наредбе истражног судије за претресање, којом су радници полиције овлашћени да спроведу ову истражну радњу, па када се има у виду да је да је претресање извршено у присуству сведока, при чему су оптужени упозорени да имају право да претресању

присуствује и бранилац, при чему се оптужени ВВ, на пример, изјаснио да не жели да бранилац присуствује претресању, то је, по оцени овога суда, претресање ових станова у свему извршено по одредабама Законика о кривичном поступку, те се валидност овог доказа уопште не доводи у сумњу.

Такође, ни жалбени наводи браниоца оптуженог ЖЖ – адвоката ЖБ4, у делу у којем се истиче да извештај МУП-а РС од 27.11.2007. године не може бити било какав доказ у кривичном поступку, не могу се прихватити као основани, обзиром да је првостепени суд на основу овог извештаја правилно утврдио како се креће цена опојне дроге на тржишту, зависно од врсте и квалитета. Осим тога, цена опојне дроге не представља битан елемент кривичног дела, већ се ради само о ближем одређењу радњи оптужених у склопу предметног кривичног дела, те је првостепени суд у циљу што потпунијег и правилнијег утврђивања чињеничног стања, по оцени овога суда, правилно поступио када је овај извештај МУП-а РС ценио као доказ. Ни жалбени наводи истог браниоца, у делу у којем се истиче да налаз и мишљење вештака ВВ6, радника полиције – дипломираног физико-хемикара, није могао бити цењен као доказ, јер не поседује стручна знања у вези са жаргоном и сленгом лица која се баве трговином опојне дроге, не могу се прихватити као основани. Ово стога што првостепени суд своју одлуку у вези са коришћењем термина у комуникацији између оптужених није ни засновао на налазу и мишљењу В1, већ на налазу и мишљењу Комисије вештака, стручних лица за ову област вештачења и свој закључак о постојању жаргона и сленга који су оптужени користили у међусобној комуникацији, те да су на овај начин обављали договоре у вези са купопродајом опојне дроге, засновао, дакле, на налазу и мишљењу стручних лица.

У жалбама већине бранилаца истиче се да је првостепени суд учинио битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368 став 1 тачка 11 ЗКП, које се огледају у постојању противречности и нејасности разлога о одлучним чињеницама, те противречности садржаја записника и самих тих записника, а у вези са ставом првостепеног суда да су у комуникацији између оптужених коришћени шифровани разговори.

Међутим, ни жалбени наводи у овом делу нису могли бити прихваћени као основани. Првостепени суд је, управо у циљу проучавања комуникације између оптужених у инкриминисаном периоду, одредио вештачење од стране вештака који имају стручна знања у вези са коришћењем такозваног „наркоманског сленга“, са задатком да се изјасне да ли се у њиховој комуникацији може уочити нека специфичност која одступа од уобичајене комуникације међу људима. Изјашњавајући се у вези са тим, Комисија вештака у саставу професора ВВ2, научног радника Института за криминолошка и социјолошка истраживања и ВВ3, вишег полицијског инспектора, радника у Специјализованом одељењу за откривање трговине дрогом, навела је да у комуникацији између оптужених постоје специфичности које одступају од уобичајене комуникације међу људима, која има субкултурални карактер и која се огледа у затворености комуникације, а што све указује на могућност да се ради о затвореној интересној групи, која се бави пословима које треба држати далеко од очију јавности.

Према мишљењу ове Комисије, у комуникацији међу оптуженима запажене су одређене правилности у виду врло пажљиве употребе шифрираних израза, при чему речи и изрази које су они запазили указују на постојање могућности да су управо то речи и изрази својствени људима који се баве трговином наркотицима. Вештаци су објаснили да свака интересна група прави своја правила, која су за њу карактеристична, обзиром да свака група договара систем шифрирања комуникације, особен управо за ту групу, те да су као речи које се могу окарактерисати као шифроване, а које су биле предмет анализе, запажене речи „цигла“ која према мишљењу вештака вероватно означава килограм паковане дроге и „петарда“ који би могао означавати количину од 5 килограма дроге.

Имајући у виду чињеницу да је Комисија вештака утврдила постојање седам израза за које је дала мишљење да се могу са извесним степеном вероватноће повезати са дрогом – речи „стандардно“, „тврдо оно“, „од шест да се направи деветка“, „и ово у оригиналу, једно малецко“, „петарда“, „цигла“ и „цемент“, првостепени суд је правилно закључио да су оптужени, између осталог, у међусобној комуникацији говорили и о неовлашћеном промету опојних дрога, и то кокаина и хероина, користећи при томе унапред договорене термине као шифре.

Наиме, реч „стандардно“ је коришћена у комуникацији између оптуженог АА и Н.М. лица 16.07.2007. године, која се, према мишљењу вештака, односила на стандардно паковање неке робе, могуће дроге, речи „тврдо оно“ коришћене су у комуникацији између оптуженог АА и ЈЈ дана 20.07.2007. године, који термин се, према мишљењу вештака, врло вероватно односи на хероин или кокаин у камену, односно чврстом облику, речи „од шест да се направи деветка“, које су у комуникацији користили оптужени ЕЕ и НН Саша, дана 25.09.2007. године, према мишљењу вештака, врло вероватно се односе на миксовање хероина или кокаина са неком другом супстанцом, израз „и ово у оригиналу, једно малецко“ који је коришћен у комуникацији између оптуженог ЕЕ и НН Саше у разговору дана 25.09.2007. године, може се, према мишљењу вештака, односити на хероин или кокаин без миксовања у количини од 5 грама, израз „петарда“ који су дана 25.09.2007. године у комуникацији користили оптужени ЕЕ и НН Саша, може се односити на 5 килограма, израз „цигла“ који су у комуникацији дана 26.11.2007. године користили оптужени АА и ЕЕ, може означавати хероин или кокаин пакован у облику цигле, а израз „цемент“ који су у истом разговору користили оптужени АА и ЕЕ је, према мишљењу вештака врло вероватно ознака за хероин и кокаин у праху.

Када се има у виду овакав налаз и мишљење Комисије вештака, то су, по оцени овога суда, неосновани жалбени наводи бранилаца оптужених у делу у којем се указује да је првостепени суд, без икаквих стручних знања, сам вршио анализу транскрипата који се односе на разговор између оптужених, те да због тога постоји противречност између разлога изнетих у образложењу побијане пресуде и записника који се налазе у списима, те којима се указује на постојање битних повреда из члана 368 став 1 тачка 11 ЗКП.

С тим у вези, неосновани су и жалбени наводи бранилаца оптужених, којима се указује да налаз и мишљење Комисије судских вештака није могао

бити доказ који указује да су оптужени уговарали куповину и продају опојне дроге, обзиром да је заснован на „вероватноћи“. Ово стога што је налаз и мишљење Комисије вештака цењен у склопу чињеница утврђених другим доказима, при чему је ова резерва од стране првостепеног суда отклоњена чињеничним повезивањем резултата вештачења са чињеницама које су утврђене на основу других изведених доказа који су неспорно сагласни, те који, и по оцени овога суда, у међусобној повезаности, указују на то да су оптужени извршили кривична дела управо онако како је то описано у изреци првостепене пресуде.

Ни жалбени наводи оптуженог ЂЂ, његовог браниоца, као и бранилаца оптужених ЖЖ, ДД, ЕЕ, оптуженог ВВ, његовог браниоца, те бранилаца оптужених ГГ, ББ, ЗЗ и АА, којима се указује на постојање битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 368 став 1 тачка 11 ЗКП, те истиче да су разлози о одлучним чињеницама у побијаној пресуди потпуно нејасни, да је изрека побијане пресуде противречна разлозима исте, а разлози наведени у образложењу у знатној мери противречни чињеницама утврђеним у току поступка, нису могли бити прихваћени као основани. Супротно изнетим жалбеним наводима, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, налази да је првостепена пресуда у изреци и разлозима јасна и разумљива, да садржи јасне и логичне разлоге о одлучним чињеницама који су сагласни садржини изведених доказа, те се и из изреке и из образложења побијане пресуде јасно може закључити које су радње окривљени предузели приликом извршења предметних кривичних дела, а због којих их је првостепени суд побијаном пресудом огласио кривим.

Побијајући првостепену пресуду због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 368 став 1 тачка 11 ЗКП, бранилац оптуженог ЂЂ у жалби истиче се да је првостепени суд у изреци побијане пресуде, под тачком 5, утврдио да је окривљени купио један килограм кокаина за износ од 29.000 евра, при чему је нејасно од кога, те да је наведено да је део ове опојне дроге, пронађен у стану аа4, у ком је у то време окривљени ЂЂ становао, и то у количини од свега 140,05 грама, док за преостали део нема никакве одлуке, нити је ову количину могуће утврдити, а на који начин је првостепени суд изреку пресуде учинио нејасном самој себи и разлозима. Жалбени наводи у овом делу, по оцени овога суда, не могу се прихватити као основани, обзиром да је првостепени суд чињеницу да је оптужени ЂЂ купио један килограм кокаина по напред наведеној цени утврдио на основу правилне оцене свих изведених доказа, при чему је правилно закључио да је кокаин количине 140,05 грама, који је код њега пронађен, идентичног узорка као и кокаин који је пронађен код оптуженог ВВ, а што јасно указује на порекло ове опојне дроге, при чему чињеница да у односу на преостали део опојне дроге нема одлуке у првостепеној пресуди нису од значаја, када се има у виду да су се оптужени и бавили неовлашћеним стављањем у промет опојних дрога.

У жалбама бранилаца оптуженог ЖЖ наводи се да је изрека пресуде нејасна у опису радњи које се тичу оптуженог, обзиром да у опису радњи наведених у изреци пресуде произлази „потпуно недефинисан и неутврђен датум“ иако је тужилаштво у измењеној оптужници то дефинисало, сматрајући да изрека пресуде мора да садржи тачно време, место и начин извршења

кривичног дела, те да из тзв. „капе“ чињеничног описа садржаног у изреци побијане пресуде произлази да је оптужени ЖЖ неовлашћено ради даље продаје континуирано куповао опојне дроге од оптуженог АА у читавој другој половини 2007. године, док се у делу где се помињу конкретне радње сваког од окривљених окривљени доводи у везу само са једном куповином опојне дроге хероин, у количини не мањој од једног килограма, која се наводно десила почетком јула месеца 2007. године, те из којих разлога окривљени није ни могао бити обухваћен тзв. „капом“ и није смео бити доведен у контекст са дужим временским периодом предузимања радње извршења кривичног дела.

Напред наведени жалбени наводи, по оцени овога суда, нису основани, обзиром да је првостепени суд време, место и начин извршења кривичних дела за које је овај оптужени оглашен кривим утврдио на основу изведених доказа, при чему се, како је већ наведено у образложењу ове пресуде, кретао у границама чињеничног описа дела из оптужнице. Како су дакле, у чињеничном опису дела у изреци измењене чињенице и околности које конкретизују предметна кривична дела, али које нису правно релевантне за измену предмета оптужбе, нити је њима извршена измена идентитета дела, то неподударност између чињеничног описа дела у оптужници и описа у изреци побијане пресуде нема онај значај који се у жалби браниоца оптуженог ЖЖ придаје. Ни жалбени наводи у делу у којем се указује да није јасно да ли се оптужени ЖЖ доводи у везу са само једном куповином опојне дроге хероин, почетком јула месеца 2007. године, или је ради даље продаје оптужени континуирано куповао опојне дроге од оптуженог АА у читавој другој половини 2007. године, не могу се прихватити као основани, обзиром да и из изреке и из образложења побијане пресуде јасно произлази да је оптуженом ЖЖ на терет стављено извршење једног кривичног дела неовлашћене производње, држања и стављања у промет опојних дрога из члана 246 став 1 Кривичног Законика, за које дело је и оглашен кривим, при чему чињеница да је у тзв. „капи“ изреке наведено да је, као и оптужени ЂЂ и ЕЕ, од АА неовлашћено куповао ради даље продаје супстанце хероин или кокаин, не указује на постојање битних повреда одредаба кривичног поступка, како се то неосновано истиче у жалби браниоца, обзиром да су тзв. „капом“ обухваћене радње које су свим оптуженима у одређеном временском периоду стављене на терет, како би се истакло њихово заједничко деловање у том периоду.

У жалби браниоца оптуженог ДД истиче се да првостепена пресуда у односу на овог оптуженог не садржи разлоге у вези са утврђеним временом извршења кривичног дела фалсификовања исправе, нити разлоге о томе на који начин је првостепени суд утврдио место извршења кривичног дела, а ни разлоге на који начин је утврдио да је окривљени набавио ради употребе преиначене праве исправе. Напред изнети жалбени наводи се, по оцени овога суда, не могу прихватити као основани. Ово стога што је првостепени суд, у односу на оптуженог ДД место, време и начин извршења кривичног дела несумњиво утврдио на основу изведених доказа у току поступка, те у конкретном случају не стоје повреде одредаба кривичног поступка на које се овом жалбом указује.

У вези са битним повредама одредаба кривичног поступка из члана 368 став 1 тачка 11 ЗКП, у жалби браниоца оптуженог ЗЗ истиче се да је првостепени суд измењеном оптужницом оптуженом ставио на терет извршење кривичног дела злочиначког удруживања из члана 346 став 2 у вези става 1 КЗ и

кривичног дела неовлашћеног промета опојних дрога из члана 246 став 2 у вези става 1 КЗ у продуженом трајању, у вези са чланом 61 КЗ, те да је првостепени суд, супротно становишту изнетом у оптужници, нашао да основно кривично дело из члана 246 став 2 у вези става 1 КЗ у вези са чланом 61 КЗ, обзиром да је извршено од стране више лица која су се удружила за вршење тих кривичних дела, конзумира кривично дело злочиначко удруживање из члана 346 став 2 у вези става 1 КЗ, с тим што је **конзумирану** радњу извршења садржану у диспозитиву оптужнице ипак задржао у изреци пресуде у оквиру чињеничног описа кривичног дела из члана 246 става 2 у вези става 1 у вези са чланом 61 КЗ, на који начин је изреку побијане пресуде учинио неразумљивом самој себи те противречном у целини и са разлозима датим у пресуди.

Међутим, ни жалбени наводи у овом делу не могу се прихватити као основани, обзиром да и из изреке и из образложења побијане пресуде јасно произлази да је оптужени ЗЗ оглашен кривим због извршења кривичног дела неовлашћене производње, држања и стављања у промет опојних дрога из члана 246 став 2 у вези става 1 КЗ у продуженом трајању, у вези са чланом 61 КЗ, при чему је првостепени суд на страни 126 побијане пресуде изнео јасне и у свему прихватљиве разлоге за овај суд – због чега налази да је основно дело – кривично дело из члана 246 став 2 у вези става 1 КЗ у продуженом трајању у вези са чланом 61 КЗ конзумирало кривично дело злочиначког удруживања. И по оцени овога суда, када се има у виду закон који је важио у време извршења кривичних дела у односу на оптуженог ЗЗ, па и у односу на оптужене АА, ББ, ВВ и ГГ, то је у потпуности правилан закључак првостепеног суда да кривично дело из члана 346 став 1 КЗ у односу на оптуженог АА, те кривично дело из члана 346 став 2 у вези става 1 КЗ у односу на оптужене ББ, ВВ, ГГ и ЗЗ, обзиром да им је стављено на терет и извршење кривичног дела 246 став 2 у вези става 1 КЗ у вези са чланом 61 КЗ, тежи облик кривичног дела, односно квалификовани облик извршења кривичног дела из члана 246, јер постоји уколико је неовлашћена производња, држање и стављање у промет опојних дрога извршено од стране више лица која су се удружила за вршење тих дела, те да стога конзумира кривично дело злочиначког удруживања које као самостално подразумева управо вршење радњи које се тичу организовања групе или припадништва групи која врши одређена кривична дела, због чега се у радњама ових оптужених стичу обележја само једног кривичног дела и то из члана 246 став 2 у вези става 1 КЗ у вези са чланом 61 КЗ, пошто су се удружили искључиво за вршење ових кривичних дела односно неовлашћени промет опојних дрога.

Како се жалбама осталих бранилаца оптуженог ВВ и мајке оптуженог ЕЕ, првостепена пресуда побија због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 368 став 1 тачка 11 ЗКП, али се у овим жалбама не указује у чему се ове повреде састоје, већ се у суштини побија првостепеном пресудом утврђено чињенично стање и указује на погрешну оцену доказа, и то посебно у вези са налазом и мишљењем Комисије вештака ВВ2 и ВВ3 и истиче да је првостепени суд другачије интерпретирао њихов налаз и мишљење, те да је погрешно ценио доказе, а посебно транскрипте прислушких разговора, указујући на то да нема довољно доказа да су окривљени извршили кривична дела за која су оглашени кривим, то је у овом смислу првостепена пресуда надаље и испитана.

Првостепени суд је, по оцени овога суда, одлучне чињенице које се односе на постојање предметних кривичних дела и кривицу оптужених утврдио на основу свих изведених доказа и њихове правилне оцене.

Чињеницу да је оптужени АА организовао куповину супстанци хероин и кокаин и ову дрогу предавао оптуженима ББ, ВВ, ГГ, ЗЗ и другим НН лицима, која су поступала по његовим инструкцијама и одређивао задатке и давао им налоге, а у циљу неовлашћеног стављања у промет опојних дрога, те су оптужени ВВ и ГГ скривали опојну дрогу у изнајмљеним становима и преносили је ради даље продаје купцима, док је оптужени ББ посредовао у продаји опојне дроге и сам предавао исту, а оптужени ЗЗ преузимао новац од продаје опојне дроге и на тај начин учествовао у неовлашћеном стављању у промет опојне дроге, првостепени суд је утврдио на основу правилне анализе сваког појединачног разговора који је преслушан на главном претресу између оптуженог АА и осталих оптужених, а пре свега оптуженог ЕЕ. Код чињенице да су, према подацима о оствареној телефонској комуникацији, оптужени АА и ЕЕ у комуникацији употребљавали више речи из такозваног “наркоманског сленга”, за које су вештаци ВВ2 и ВВ3 навели да се са извесном вероватноћом могу повезати са трговином дроге и да је закључак ове Комисије да се у комуникацији између свих оптужених уочава одступање од уобичајеног говора у смислу затворености у комуникацији, правилно повезујући ову чињеницу са чињеницом да је полиција дан након хапшења оптуженог ВВ у стану у коме је боравио оптужени ЂЂ пронашла 140,05 грама опојне дроге кокаин који је по саставу исти као кокаин пронађен код оптуженог ВВ, обзиром да потиче из истог узорка, првостепени суд је правилно закључио да је оптужени АА у комуникацији са осталим оптуженим лицима, између осталог, говорио и о неовлашћеном промету опојних дрога – кокаина и хероина, користећи при томе унапред договорене термине као шифре, које су само овим лицима биле препознатљиве.

Такође, из анализе наведених транскрипата разговора, јасно произлази да је оптужени АА био организатор криминалне групе и да је одређивао задатке и давао налоге осталим оптуженима. На то указује управо чињеница да је оптужени АА у инкриминисаном периоду остварио бројне телефонске разговоре са оптуженим ББ, а из којих несумњиво произлази да се оптужени ББ обраћа оптуженом АА захтевајући да му каже да ли хоће да преда „тамо неку робу“ истовремено га обавештавајући шта је урадио и колико је дао, при чему га је извештавао и ко се још интересује за робу, док га је оптужени АА упућивао да само њега пита, издајући му истовремено и налоге шта ће све да уради и коме ће, када, где и шта од робе да однесе. На овакав закључак указује и разговор између оптужених АА и ВВ од 30.10.2007. године, из кога се закључује да оптужени АА не дозвољава осталим оптуженима да се у међусобној комуникацији било шта договарају, уколико се прво њему не обрате, обзиром да се оптуженим ВВ обратио речима „откуд теби право да ти питаш неког нешто! Ја сам бољан теби командант у овој комбинацији...“, након чега оптужени АА и ББ успостављају телефонски контакт у коме оптужени АА оптуженом ББ говори да остали „не смеју погрешну реч проговорити“, као и телефонска комуникација између оптуженог АА са једне стране и оптужених ГГ и ЗЗ са друге стране, из које се такође закључује да су ова двојица оптужених поступали по налозима оптуженог АА, везаним за промет опојне дроге, и то тако што је оптужени ГГ

скривао опојну дрогу и изнајмљеним становима, а оптужени ЗЗ преузимао новац од продаје опојне дроге.

Првостепени суд је правилно утврдио и да је у току прве половине јула месеца 2007. године, након више телефонских разговора, оптужени АА оптуженом ЖЖ продао најмање један килограм опојне дроге хероин по цени од 11.000 евра, у којој куповини опојне дроге је посредовао оптужени ББ тако што их је довео у везу. Код чињенице да се оптужени ББ и ЖЖ, како су сами навели у својим одбранама, познају од раније, да су имали константну међусобну телефонску комуникацију у истом периоду, те да је телефонску комуникацију остваривао и оптужени ЖЖ са оптуженим АА, као и оптужени АА и ББ међусобно, анализирајући транскрипте ових разговора, првостепени суд је утврдио да су путем телефона оптужени ББ и ЖЖ дана 02.07.2007. године уговорили да оптужени ЖЖ нешто купи од оптуженог ББ који се у то време налазио на мору, због чега га је он упутио на оптуженог АА, како би њих двојица ступили у директну комуникацију. Имајући у виду да је ова комуникација између оптужених АА и ЖЖ остварена одмах, након три дана – 05.07.2007. године и да су у разговору потврдили да је све у реду – дакле, да је дошло до куповине која је претходно уговорена, при чему су купопродају уговарали управо користећи одређене шифре, преговарајући о томе „може ли нешто да се набуци“ и „то само једно, оно треба“, и „за једно цело“, правилно анализирајући телефонску комуникацију између оптужених, имајући у виду и мишљење Комисије вештака у вези са особеностима тзв. „наркоманског сленга“, те комуникацију између оптужених АА и ГГ, из које произлази да су оптужени у разговорима употребљавали и израз „специјално“, те да је у телефонским разговорима, у два наврата, оптужени АА од оптуженог ГГ потраживао „карте за седење“ при чему је једном нагласио „две карте за седење, али специјалне“, првостепени суд је правилно закључио да се израз „једно цело“ односи на количину од једног килограма, да је израз „специјално“ коришћен за опојну дрогу кокаин, обзиром да је то вишеструко скупља и квалитетнија врста опојне дроге у односу на хероин, те да, када су се договарали о купопродаји опојне дроге хероин, таквог наглашавања није ни било, већ да су оптужени ову купопродају уговарали коришћењем израза „то само једно оно треба“.

Како је из извештаја Четвртог одељења Управе криминалистичке полиције – Полицијске управе за град Београд, МУП-а Србије несумњиво утврђено да је на београдском тржишту најнижа продајна цена хероина на велико око 11.000 евра, првостепени суд је правилно закључио да је оптужени ЖЖ од оптуженог АА, у купопродаји у којој је посредовао оптужени ББ, опојну дрогу хероин куповао по цени од око 11.000 евра, те да је несумњиво дошло до примопредаје ове опојне дроге између оптужених, имајући у виду контекст и суштину разговора између оптужених АА и ЖЖ од 05.07.2007. године, те разговор између оптужених ЖЖ и ББ од 06.07.2007. године из ког јасно произилази да су закључили да је све у реду.

Такође, правилан је и закључак првостепеног суда да је оптужени ГГ био припадник организоване криминалне групе и да је по налогу оптуженог АА у изнајмљеним становима држао опојну дрогу, те да је ову дрогу ради продаје износио и то 30.08.2007. године и 05.09.2007. године по један килограм опојне дроге хероин, а 09.09.2007. године два килограма опојне дроге кокаин.

Наиме, на основу уговора о закупу стана у Београду, у ул. Стевана Протића број 39, првостепени суд је утврдио да је сведок СС3 половином јуна месеца 2007. године издао овај стан у закуп, као власник стана, при чему је закључио уговор са СС2, познаником оптуженог ГГ, да је СС2 до половине септембра месеца 2007. године био у закупу тог стана, али да је у том стану боравио и неки СС2 рођак, те да су у стан долазили још неки мушкарци. Када се има у виду овакав исказ сведока СС3, те чињеница да оптужени ГГ у својој одбрани објаснио да је овог сведока виђао управо у ситуацији када је долазио у овај стан, да је из извештаја полиције, који се сачињен на основу аудио и оптичког снимања и на основу наредбе истражног судије о прислушкивању телефонске комуникације, несумњиво утврђено да је оптужени ГГ релативно често долазио у стан аа5, те да је виђен и дана 25.08.2007. године, као и то да је, према извештају полиције од 25.08.2007. године и од 15.07.2007. године и оптужени АА долазио у овај стан и да је непосредно од стране радника полиције виђен и дана 25.08.2007. године када је, како је то наведено у извештају, изашао из возила које се паркирало у улици аа5 и ушао у улаз број 39, изашао после 10 минута носећи у руци розе кесу коју је предао возачу, након чега се вратио у исти улаз где се задржао још петнаест минута, а затим се одвезао, првостепени суд је правилно закључио да је оптужени ГГ по налогу оптуженог АА крајем августа и почетком септембра месеца 2007. године у том стану држао опојну дрогу. На овакав закључак указује и анализа комуникације између оптужених АА и ГГ у овом периоду, коју карактерише управо специфичност на коју су указивали вештаци, у смислу затворености комуникације, уз избегавање отвореног навођења локације, имена и назива места где се налазе, користећи исте термине у више наврата. Комуникација између оптужених је евидентно била шифрирана, обзиром да су користили термине „карте за седење“, „две карте за седење, али специјалне“, без прецизнијег навођења било каквих других података, при чему ове исте термине оптужени АА користио и у комуникацији са оптуженим ГГ и са оптуженим ВВ.

Код чињенице да су оптужени између себе очигледно имали унапред уговорене шифре у оквиру групе, те да је код оптуженог ВВ приликом претреса стана, у ком је живео, пронађена велика количина опојне дроге хероин и кокаин и то 48.709,89 грама бруто масе смеше опојне дроге хероин који се налазио у путничком коферу марке „Samsonit“ , упакована у 35 пакета и 4.219,09 грама бруто масе опојне дроге кокаин, који се налазио у коферу марке „Samsonit“ упакован у четири пакета, ценећи посебно околност да је са ДНК материјала изолованог са трага са кофера марке „Samsonit“ који је пронађен у аа, где су пронађени пакети са кокаином, и узорка који је добијен из трага који је затечен на коферу у коме су биле пронађене селотејп траке и из кофера у чијој унутрашњости је пронађен хероин, као неспорни ДНК профил издвојен ДНК оптуженог ГГ, то се намеће несумњив закључак да је оптужени ГГ био припадник криминалне групе коју је организовао оптужени АА, те да је, по његовом налогу скривао опојну дрогу у изнајмљеном стану, коју је преносио и предавао ради продаје оптуженом АА, а како то правилно закључује и првостепени суд.

Правилно ценећи овако изведене доказе, првостепени суд је правилно закључио да је одбрана оптуженог ГГ у делу у којем истиче да се његова

комуникација са оптуженим АА у том периоду заправо састојала у томе да за рачун оптуженог АА у неколико наврата добио извесну суму новца ради чувања, те да је касније, у више наврата, овај новац предао оптуженом АА, неприхватљива и нелогична, као и одбрана оптуженог ВВ у делу у којем наводи да је он за оптуженог АА само прикупљао новац који је овај узимао на име камате, те да се није бавио преносом опојних дрога, као и његову одбрану у делу у којем истиче да је у његов стан кофере марке „Samsonite“ у којима је полиција пронашла опојну дрогу, донео његов познаник, СС4, правилно налазећи да је његова одбрана у овом делу неаргументована, имајући у виду да оптужени ВВ, осим имена, није навео ближе податке нити адресу наводног СС4, а посебно да је на једном од ових кофера, на ручки, стајао папирић беле боје на ком је било написано име СС2, дакле лица које је узело у закуп стан аа5, а у који стан су долазили како оптужени ГГ, тако и оптужени АА.

При томе, првостепени суд је правилно утврдио, управо на основу телефонске комуникације између оптужених, и чињеницу да је у разговору од 05.11.2007. године оптужени ВВ по налогу оптуженог АА од опојне дроге хероин, коју је неовлашћено држао, однео 2 килограма хероина на договорено место – на паркинг плац пумпе „Авиа“ на путу Београд – Ниш и предао НН купцу, обзиром да се претходно оптужени ВВ са оптуженим АА договарао око примопредаје „две карте“, у ком разговору је оптужени АА оптуженом ВВ објаснио где се налази пумпа, уз напомену да ће доћи два лица која ће га познати, да он треба да узме торбицу, да им да „карте“, те да након сат времена треба да се нађе у „Меку“ да му да „папире“.

Имајући у виду транскрипте разговора који су се почетком децембра месеца 2007. године одвијали између оптужених ББ и ЂЂ, који иначе има пребивалиште у Црној Гори, а који је у наведеном периоду боравио у Београду, и то у аа4, у стану који је под закуп изнајмљио његов пријатељ СС5, те разговоре вођене између оптужених ББ и АА у истом периоду, првостепени суд је правилно закључио да су се оптужени ББ и АА 07.12.2007. године договорили да се оптуженом ЂЂ прода опојна дрога кокаин, обзиром да се у разговору оптужени ББ изјашњава за оптуженог ЂЂ „овај из Никшића“ и да су се након овог разговора и разговора од 10.12.2007. године, оптужени ББ и ЂЂ срели у кафеу „Портобело“. Овај сусрет је очигледно уговорен ради договора о купопродаји 1 кг кокаина по цени од 29.000 евра, обзиром да се из телефонских порука од истог дана, које су размењивали оптужени АА и ВВ види да су њих двојица уговарали одлазак на „мега концерт“, након чега су уговарали и „да хаљине нису провидне, да имају гуму“, при чему је оптужени ВВ оптуженом АА у поруци написао да ће он купити једну црну изолир траку да их „омота“, те је очигледно да оптужени АА и ВВ овим порукама договарају испоруку опојне дроге која је већ смештена у стану аа, у ком стану је оптужени ВВ боравио у том периоду и да, када говоре о хаљинама и о томе да хаљине не смеју бити провидне, те да се мора купити црна изолир трака ради обмотавања, говоре заправо о паковањима са опојном дрогом. На то указује и чињеница да је из извештаја радника полиције од 11.12.2007. године утврђено да се оптужени ВВ у улици Ђорђа Вајферга видео са оптуженим ББ, који је дошао својим возилом марке „Голф 5“, те да је, након што су се раздвојили, оптужени ВВ ухапшен, којом приликом су радници полиције код њега пронашли новац у износу од 29.000 евра у коверти са гумицом, на којој је касније издвојен ДНК оптуженог

ЂЂ.

На основу овако изведеног доказа, првостепени суд је правилно закључио да су одбране оптужених ББ и ЂЂ – да се њихова међусобна комуникација у овом периоду односила на куповину гардеробе, а не опојне дроге, нелогична и неуверљива, имајући у виду и чињеницу да је у стану аа4, у ком је у том периоду боравио оптужени ЂЂ, полиција пронашла 140,05 грама кокаина, без примеса, те да се ради о кокаину из истог узорка, као и кокаин који је пронађен у стану у коме је боравио оптужени ВВ, како је то објаснио вештак ВВ4 у свом налазу и мишљењу. На овакав закључак указује и чињеница да је у аа4 пронађена и дигитална вагица која се може користити за мерење мањих количина опојне дроге, те је очигледно да је оптужени ЂЂ 1 кг опојне дроге кокаин купио управо ради даље продаје.

Одбрану оптуженог ЂЂ, у делу у којем истиче да кокаин који је пронађен у његовом стану није његов и да не зна како се затекао ту, имајући у виду исказе саслушаних сведока СС6, СС7 и СС8, првостепени суд је правилно оценио неистинитом. Наиме, сведок СС6 је у свом исказу навела да је у стан оптуженог ЂЂ оставила опојну дрогу кокаин, дигиталну вагу за мерење и пиштољ, јер се претходно налазила у хотелу „Елеганс“ на Зрењанинском путу, где је била са клијентом, пошто се бави тајландском масажом, да је друг Дејан позвао да дође на журку у стан оптуженог ЂЂ и да је тада са собом понела кесу која је заправо припадала њеном клијенту, у којој се налазио пиштољ, паковање дроге кокаин и једна вагица, те да је ове предмет и то опојну дрогу кокаин оставила у ципели која се налазила у ходнику тог стана, у другој ципели вагицу, а пиштољ у једној од соба, с тим што се не сећа тачно где. Међутим, њен исказ је оповргнут пре свега извештајем директора хотела „Елеганс“ из ког произлази да су на смештају у хотелу 11.12.2007. године били СС9 из Тутина и СС10 из Тутина, радници предузећа „_“ из Тутина, те да, према томе, у хотелу нису боравили сведок СС6 и њен наводни клијент, као и исказом сведока СС11, рецепционара током 2007. године у овом хотелу, који је објаснио да се крајем 2007. године хотел реновирао, да стога није било пуно гостију, и да се у књизи домаћих гостију евидентира сваки домаћи гост, док страни држављани подносе и пријаву за боравак странаца, која се евидентира касније и у МУП-у. Исти сведок је објаснио и да се сваки гост хотела обавезно легитимише тако што се на рецепцији узимају документа на увид и задрже, те да се на рецепцији јављају и гости који иду у посету код госта који ту борави, с тим што се евидентира и тај долазак, уз узимање докумената. На неистинитост исказа сведока СС6 указује и исказ сведока СС12, припадника полиције, који је радио претрес стана аа4, а из ког је утврђено да је предметни пиштољ нађен у дневној соби, у троседу, дакле не на видном месту, што оповргава истинитост исказа наведене сведокиње, обзиром да је она навела да је пиштољ оставила поред неке торбе са стварима, па када се има у виду и да сведок СС6 суду није пружила никакав доказ о идентитету наведеног пријатеља Дејана који је позвао да дође у стан оптуженог ЂЂ, нити број мобилног телефона, то је очигледно да је исказ сведокиње усмерен на помагање оптуженом ЂЂ, у циљу избегавања његове кривично – правне одговорности, како то правилно закључује првостепени суд.

Најзад, првостепени суд је правилно утврдио и да је оптужени ЕЕ у временском периоду од септембра до децембра месеца 2007. године од

оптуженог АА неовлашћено куповао ради даље продаје опојну дрогу хероин у количини од најмање 1 килограм по цени од 11.000 евра за килограм, при чему је телефоном уговарао са њим куповину опојне дроге, а коју је преузимао од НН лица на која га оптужени АА упутује, те да је новац предавао оптуженом ЗЗ. Овакав закључак се и по оцени овога суда логично намеће код чињенице да су оптужени ЕЕ и ЗЗ у својим одбранама навели да су познавали оптуженог АА од раније, те да су били у личној и телефонској комуникацији управо у току 2007. године, а на то указује и њихова међусобна телефонска комуникација, као и телефонска комуникација оптужених ЕЕ и АА са трећим лицима у спорном периоду, те на више места поменуто налаз Комисије вештака, из ког произлази да су ови оптужени и у међусобној, и у комуникацији са трећим лицима евидентно употребљавали неке од израза за које је Комисија утврдила, са извесним степеном вероватноће, да су то термини својствени управо за људе који се баве неовлашћеним прометом опојних дрога („петарда“, „цигла“, „цемент“, „стандардно“, „тврдо оно“, „од шест да се направи деветка“).

Из анализе суштине ових разговора произлази да су оптужени АА и ЕЕ 25.09.2007. године уговорили да ЕЕ купи од АА опојну дрогу, након чега је истог дана оптужени ЕЕ са НН Сашом у Нишу уговарао даљу продају те дроге и претходно миксовање, обзиром да му је у разговору рекао, између осталог „да од шест буде девет“, на крају га упућујући да му да „девет“ и „једно малецко у оригиналу“, те да је оптужени АА оптуженог ЕЕ у разговору упутује на каратисту, односно оптуженог ЗЗ да му преда „папире“ дакле новац на име купопродаје опојне дроге. Такође, из разговора оптужених АА и ЕЕ од 26.11.2007. године произлази да оптужени АА упућује оптуженог ЕЕ на човека који ће се њему јавити ради презимања предметне опојне дроге, при чему првостепени суд правилно закључује и да је оптужени ЕЕ у овом разговору са оптуженим АА уговорио купопродају како опојне дроге хероин у чврстом стању, означивши је као „циглу“ тако и купопродају опојне дроге у праху, обзиром да је рекао оптуженом ЕЕ да провери какав је „цемент“, па како у разговору нису употребљавали израз „специјално“ који се односи на опојну дрогу кокаин, првостепени суд је правилно закључио да је у питању била продаја опојне дроге хероин, по цени од око 11.000 евра, имајући у виду извештају IV одељења Управе криминалистичке полиције ПУ за град Београд, МУП Србије. Стога је, по оцени овога суда, првостепени суд правилно закључио да су оптужени у овој комуникацији разговарали управо о неовлашћеном промету опојних дрога, правилно налазећи да је одбрана оптуженог ЕЕ, у делу у којем тврди да са оптуженим АА није уговарао, нити је од њега куповао опојну дрогу ради даље продаје, већ да је са њим разговарао о грађевинском материјалу, неистинита, управо имајући у виду суштину напред наведених разговара између ове двојице оптужених, из којих несумњиво произлази да су у разговорима коришћени термини по претходном договору, односно да су водили шифрован разговор, при чему су неки од термина за вештаке препознатљиви као термини који се користе управо у жаргону људи који се баве неовлашћеним прометом опојних дрога.

Правилно ценећи све изведене доказе, првостепени суд правилно закључује и да је оптужени ЗЗ по налогу оптуженог АА у више наврата преузимао новац од лица на која га он упућивао, ради презимања новца од продате опојне дроге, те да је између осталог, дана 02.10.2007. године, од оптуженог ЕЕ преузео новац од продате опојне дроге, а од оптуженог ББ дана

11.10.2007. године, обзиром да је 11.10.2007. године у разговору између оптужених АА и ББ констатовано да оптужени ББ говори АА „дао сам овоме паре данас“, те на питање оптуженог АА коме је дао новац, објашњава да је то лице тог дана звао, након чега је оптужени АА констатовао да се ради о ЗЗ, док се из телефонске комуникације од 23.10.2007. године између оптуженог АА и ЗЗ види да се оптужени АА обратио оптуженом ЗЗ са питањем да ли би могао сутра око 11,00 часова да му пошаље „оног тигра“ да му да „ону папирологију“ при чему му је оптужени ЗЗ одговорио да може, те су уговорили да то лице дође до ресторана и, како је оптужени АА објаснио оптуженом ЗЗ „стаће ту негде, ја ћу ти га описати и то је то“, те је јасно да је оптужени АА упућивао оптуженог ЗЗ да и од других лица преузима новац, користећи уговорени термин „папирологија“.

Правилном оценом свих напред наведених доказа, првостепени суд је правилно утврдио да је наведена организована криминална група у периоду од јула месеца 2007. године до 13.12.2007. године неовлашћено набавила од НН лица по тачно неутврђеној цени најмање 54 килограма хероина и најмање 7 килограма кокаина, од чега је продато најмање 6 килограма хероина и најмање 3 килограма кокаина, док је непродати део опојне дроге пронађен у стану у коме је боравио оптужени ВВ, дакле у улици аа (48.709,89 грама бруто масе смеше опојне дроге хероин и 4.912,09 грама бруто масе опојне дроге кокаин), те у стану у ком је боравио оптужени ЂЂ, у улици аа4 и то опојна дрога кокаин у количини од 140,05 грама. При томе, првостепени суд је правилно закључио да су оптужени стављали у промет ову опојну дрогу по цени од око 11.000 евра за 1 килограм хероина и по цени од око 30.000 евра за један килограм кокаина, обзиром да су ови подаци на несумњив начин утврђени читањем извештаја МУП-а РС – Дирекције полиције Полицијске управе за град Београд, Управе криминалистичке полиције IV одељења од 27.11.2009. године, из ког произилази да је цена 1 килограма хероина износила око 11.000 евра на београдском тржишту, а цена 1 килограма кокаина 35.000 – 40.000 евра.

Приликом доношења одлуке, првостепени суд је правилно закључио и да су одбране оптужених ББ, ВВ, ГГ и ЗЗ - да се нико од њих међусобно не познаје, осим што сви познају оптуженог АА и да стога нису могли бити припадници организоване криминалне групе, у овом делу неосноване, јер је на несумњив начин утврђено да је оптужени ББ у другој половини 2007. године познавао оптуженог ВВ, те имајући у виду и то да у конкретном случају није ни било нужно да се сви оптужени међусобно познају, обзиром на чињеницу да је сваки члан групе обављао само добијени задатак, те да је довољно то што сви припадници криминалне групе познају управо оптуженог АА, који је био организатор.

Како се жалбама оптужених, њихових бранилаца, као и мајке оптуженог ЕЕ не доводи у сумњу првостепеном пресудом утврђено чињенично стање, то су жалбе у овом делу оцењене неоснованим.

На потпуно и правилно утврђено чињенично стање, првостепени суд је правилно применио кривични закон када је нашао да су оптужени АА, ББ, ВВ, ГГ и ЗЗ извршили по једно кривично дело неовлашћене производње, држања и стављања у промет опојних дрога из чл. 246 ст. 2 у вези ст. 1 КЗ у продуженом

трајању – у вези са чл. 61 КЗ, а оптужени ЖЖ, ЂЂ, ЕЕ, по једно кривично дело неовлашћене производње, држања и стављања у промет опојних дрога из чл. 246 ст. 1 КЗ, за која дела их је огласио кривим.

Код чињенице да је у стану у коме је у критичном периоду боравио оптужени АА, пронађен пиштољ марке “Валтер”, калибра 7,65 мм, који је неовлашћено држао оптужени, обзиром да није поседовао дозволу за држање оружја, да је и у стану оптуженог ЂЂ пронађен пиштољ марке “Берета”, модел 70, калибра 7,65 мм, за који оптужени ЂЂ није имао потврду, имајући у виду и да је исказ сведока СС6, која је навела да је овај пиштољ она донела у стан оптуженог ЂЂ, оцењен неистинитим и срачунатим на избегавање кривичне одговорности овог оптуженог, те чињеницу да је и у стану у ком је у спорном периоду становао оптужени ДД, у ул. аа2, пронађен пиштољ марке “ЦЗ”, модел 99, калибра 9 мм, за који није имао дозволу, ценећи налаз и мишљење вештака балистичара у саставу од вештака ВВ5 и ВВ7, дипломираних машинских инжењера, из ког је утврђено да су ови пиштољи функционално исправни и да представљају оружје по члану 2 став 2 тачка 1 Закона о оружју и муницији, првостепени суд је правилно закључио и да су оптужени ББ, ЂЂ и ДД извршили и по једно кривично дело неовлашћеног држања оружја и експлозивних материја из чл. 348 став 1 КЗ.

Такође, првостепени суд је правилно закључио да је оптужени Љубан Ећим извршио продужено кривично дело фалсификовања исправе из чл. 355 ст. 2 у вези ст. 1 КЗ у вези са чл. 61 КЗ, имајући у виду чињеницу да су код овог оптуженог пронађене преиначене праве исправе, којима су замењене првобитно стављене фотографије фотографијама оптуженог ДД, и то лична карта на име СС2, путна исправа – пасош на име СС2, лична карта на име СС1 и возачка дозвола на име СС1.

Наиме, на основу налаза вештака графолошке струке СС8, који је дат како у писаној форми, тако и у виду исказа на главном претресу, који је дат стручно и објективно, утврђено је да су наведена документа детаљно прегледана апаратом “пројектина 3000”, да су обрасци ових докумената оригинални, али да се на обрасцима не налази фотографија лица на чије име гласи, а на који начин је утврђено да на личној карти на име СС2, серијски број СР_, који је издат 29.06.2005. године, извршена замена првобитно стављене фотографије, да се на пасошу серијски број __ на име СС2 на исправи око нитни на страни 2 уочавају механичка оштећења, што указује на могућу манипулацију фотографијом, да се на 2 страни личне карте серијски број СР_ на име СС1, на страни 3, виде деформитети нитни који указују на могућу манипулацију фотографије, те да се на возачкој дозволи број СР_ на име СС1, око нитни на страни 1 уочавају механичка оштећења и оштећење папира у виду сечења и цепања папира, а што указује на промену фотографије, што све упућује да је извршена замена првобитно стављених фотографија постојећим, па када се има у виду да је на исправама које важе на име СС2.

Имајући у виду овакав налаз и мишљење судског вештака, те чињеницу да је првостепени суд непосредним увидом на главном претресу утврдио да се на оба документа налази фотографија оптуженог ДД, као и на документима који гласе на име СС1, то се намеће логичан закључак да је оптужени ДД ова

документа набавио, односно да је набавио преиначене праве исправе са намером да их употребљава као праве. При томе, није од значаја на који начин и под којим околностима је оптужени дошао до ових фалсификованих путних исправа, нити је битно ко је извршио стављање фотографија оптуженог на обрасце ових докумената, јер је то небитно за постојање кривице оптуженог, коме је стављена на терет само набавка фалсификованих исправа ради употребе, а како то правилно закључује и првостепени суд. Стога је жалба браниоца оптуженог ДД, у делу у којем се истиче да је из побијане пресуде нејасно на који начин су подаци на наведеним личним исправама преиначени, оцењена неоснованом.

Жалбама бранилаца оптуженог ДД побија се и правна квалификација овог кривичног дела и инсистира да се у радњама оптуженог стичу битни елементи само једног кривичног дела фалсификовање исправе из чл. 355 ст. 2 у вези ст. 1 КЗ. Међутим, овакви жалбени наводи не могу се прихватити као основани, код чињенице да је оптужени евидентно извршио четири посебне радње предметног кривичног дела, обзиром да су у питању четири различита документа на којима су промењене фотографије, те да се дакле у његовим радњама стичу сви елементи једног продуженог кривичног дела фалсификовања исправе из чл. 355 ст. 2 у вези ст. 1 у вези са чл. 61 КЗ, обзиром на временску повезаност ових радњи, те чињеницу да се ради о истоврсним радњама које представљају једну целину, и то коришћењем исте ситуације, уз јединствен умишљај учиниоца у виду његове намере да исте употреби у правном саобраћају као праве ради личне идентификације, а како то правилно закључује и првостепени суд.

Неосновани су и жалбени наводи браниоца оптуженог ЕЕ, у делу у којем се истиче да је првостепени суд повредио право одбране овог оптуженог тако што је одбио предлог браниоца да се из списка предмета издвоје аудио-записи на главном претресу одржаном дана 09.12.2008. године, те на тај начин што је одбио предлог за издвајање записника о претресању стана оптуженог ЕЕ, институирајући на чињеници да је претрес његовог стана рађен ноћу.

Наиме, првостепени суд је у побијаној пресуди изнео јасне и логичне разлоге због чега је одбио ове предлоге браниоца оптуженог – адвоката ЕБ1, које и овај суд у свему прихвата као правилне. И по оцени овога суда, аудио-записи и транскрипти прислушкиваних телефонских разговора свих оптужених прибављени су на законом предвиђен начин, на основу наредбе овлашћеног истражног судије, из ког разлога првостепени суд није ни био у обавези да их издвоји из списка, а о чему је изнео јасне и логичне разлоге на страни 137 побијане пресуде. Такође, код чињенице да је претресање стана оптуженог ЕЕ започело у 17.30 часова, дакле у току дана, имајући у виду време када је претрес обављен, те да је претресање вршено у присуству сведока те да је оптужени упозорен да има право да претресању присуствује и бранилац, дакле, да је претресање стана извршено у свему по одредбама Законика о кривичном поступку, то су жалбени наводи и у овом делу оцењени неоснованим.

Такође, неосновани су и жалбени наводи истог браниоца – да је првостепени суд повредио право одбране оптуженом забрањујући одговоре на питања браниоца упућене вештаку, оценивши их као сувишне, као и мењајући

чињенични опис у оптужници, на који начин је онемогућио ефикасну одбрану оптуженог да се изјасни о тим чињеницама, обзиром да суд на главном претресу има овлашћење да одбије извођење доказа које оцени сувишним, док чињеница да је оптужница у одређеним деловима измењена, када се има у виду да се првостепени суд кретао у оквирима поднете оптужнице, није од утицаја, нити се њоме доводи у сумњу правилност и законитост побијане пресуде, а што је детаљније образложено у делу који се односи на непостојање битних повреда одредаба кривичног поступка.

Најзад, неосновани су и жалбени наводи Тужиоца за организовани криминал, којима се указује на учињене повреде кривичног закона и истиче да је првостепени суд повредио кривични закон у корист оптужених АА, ББ, ВВ, ГГ и ЗЗ јер их није огласио кривим и због учињеног кривичног дела злочиначког удруживања из чл. 346 КЗ, од чега окривљеног АА за став 1 наведеног члана, а ББ, ВВ, ГГ и ЗЗ, због извршеног кривичног дела злочиначког удруживања из чл. 346 ст. 2 у вези ст. 1 КЗ. Ово стога што је, како је то такође наведено у делу који се односи на битне повреде одредаба кривичног поступка, првостепени суд у побијаној пресуди изнео јасне и логичне разлоге због чега кривично дело из чл. 246 ст. 2 у вези ст. 1 КЗ конзумира, као теже, кривично дело из чл. 346 ст. 1 КЗ, односно кривично дело из чл. 346 ст. 2 у вези ст. 1 КЗ. Стога су жалбени наводи јавног тужиоца и у овом делу оцењени неоснованим.

Испитујући првостепену пресуду у делу који се односи на одлуке о казни, Апелациони суд у Београду налази да је првостепени правилно утврдио и ценио све околности прописане одредбом чл. 54 КЗ у односу на све оптужене, осим у односу на оптуженог ДД.

Наиме, на страни оптуженог ДД, првостепени суд је правилно ценио као олакшавајуће околности чињеницу да је оптужени породичан човек, отац петоро малолетне деце, да је признао извршење кривичних дела и да је до сада неосуђиван.

Међутим, овако утврђеним олакшавајућим околностима, првостепени суд није дао адекватан значај. Стога је Апелациони суд у Београду, дајући адекватан значај утврђеним олакшавајућим околностима, имајући у виду да на страни оптуженог није било отежавајућих околности, уважавањем жалби оптуженог и његових бранилаца у делу који се односи на одлуку о казни, оптуженом за продужено кривично дело фалсификовање исправе из чл. 355 ст. 2 у вези ст. 1 у вези са чл. 61 КЗ утврдио казну затвора у трајању од 1 године и 2 месеца, имајући при том у виду и број кривично-правних радњи које улазе у састав продуженог кривичног дела, па га је, задржавајући као правилно утврђену казну затвора у трајању од 6 месеци за кривично дело неовлашћеног држања оружја и експлозивних материја из чл. 348 ст. 1 КЗ, осудио на јединствену казну затвора у трајању од 1 године и 6 месеци, у коју му је урачунао време проведено у притвору, налазећи да ће се у односу на оптуженог ДД овако одмереном казном затвора у потпуности остварити сврха кажњавања прописана одредбом чл. 42 КЗ.

Првостепени суд је у односу на оптуженог ББ као олакшавајуће околности правилно ценио чињеницу да је делимично признао извршење једног

кривичног дела, а на страни оптужених ВВ и ГГ околности да су до сада неосуђивани. Дајући правилан значај утврђеним олакшавајућим околностима на страни ових оптужених, а на страни оптужених АА, ББ, ГГ, ЗЗ, ЖЖ, ЋЋ и ЕЕ да су сви породични људи и да имају децу, ценећи истовремено и утврђене отежавајуће околности у виду досадашње осуђиваности на страни оптужених АА, ЗЗ, ЖЖ, ЋЋ и ЕЕ, ценећи и друштвену опасност извршених кривичних дела, јачину угрожавања заштићеног добра и степен кривице сваког од оптужених понаособ, на страни оптуженог ББ и околност да је до сада више пута осуђиван, између осталог и због истоврсног кривичног дела, првостепени суд је, након што је оптуженима ББ и ЋЋ претходно утврдио појединачне казне, и то оптуженом ББ за кривично дело из чл. 246 ст. 2 у вези ст. 1 КЗ у вези са чл. 61 КЗ казну затвора у трајању од 10 година и 6 месеци а за кривично дело из чл. 348 ст. 1 КЗ казну затвора у трајању од 1 године, а оптуженом ЋЋ за кривично дело из чл. 246 ст. 1 КЗ казну затвора у трајању од 6 година и 6 месеци, те за кривично дело из чл. 348 ст. 1 КЗ казну затвора у трајању од 1 године, правилно поступио када је оптужене осудио на ефективне казне затвора, и то оптуженог АА на казну затвора у трајању од 13 година, оптуженог ББ на јединствену казну затвора у трајању од 11 година, оптуженог ВВ на казну затвора у трајању од 11 година, оптуженог ГГ на казну затвора у трајању од 10 година, оптуженог ЗЗ на казну затвора у трајању од 7 година, оптуженог ЖЖ на казну затвора у трајању од 6 година и 6 месеци, оптуженог ЋЋ на јединствену казну затвора у трајању од 7 година, те оптуженог ЕЕ на казну затвора у трајању од 6 година и 6 месеци, у које казне им је на основу чл. 63 КЗ урачунао време проведено у притвору.

Како је првостепени суд у односу на ове оптужене изнео јасне и логичне разлоге у вези са врстом и висином казни на које су осуђени, то су жалбени наводи јавног тужиоца, оптужених и њихових бранилаца у делу којим се побија правилност изречених казни, одбијене као неосноване.

Неосновани су и жалбени наводи бранилаца оптужених ББ, ЗЗ, ЖЖ, ЋЋ и ЕЕ у делу који се односи на одузимање имовинске користи од оптужених, обзиром да је првостепени суд на несумњив начин утврдио висину имовинске користи која је прибављена извршењем предметних кривичних дела, те чињеницу да је од оптуженог ББ одузет новац у износу од 13.660 еура, од оптуженог ВВ у износу од 29.900 еура и 7.300,00 динара, а од оптуженог ЋЋ износ од 1.000 еура, правилно налазећи да је током поступка несумњиво доказано да су сви оптужени извршили кривична дела везана за неовлашћени промет опојних дрога и да су се сви бавили прометом опојних дрога, те да је новац који је код њих пронађен и од њих одузет у суштини зарада коју су остваривали управо продајом опојних дрога. Стога су жалбени наводи и у овом делу оцењени неоснованим.

Неосновани су и жалбени наводи браниоца окривљеног ДД – адвоката ДБ2, у делу у којем се предлаже да се окривљеном врате предмети који су одузети на основу члана 87 КЗ, и то мобилни телефони и картице, обзиром да је према оптуженом одбијена оптужба на основу члана 354 тачка 1 ЗКП да је извршио кривично дело злочиначког удруживања из члана 346 став 2 у вези става 1 КЗ и кривично дело неовлашћене производње, држања и стављања у промет опојних дрога у продуженом трајању из члана 246 став 2 у вези става 1, а у вези са чланом 61 КЗ. И поред тога што је за ова кривична дела према

оптуженом одбијена оптужба, када се има у виду одредба члана 512 став 2 ЗКП, којом је прописано да решење о одузимању предмета доноси орган пред којим се водио поступак, то је очигледно да је и за враћање ових предмета надлежан суд који је судио у првом степену, а не другостепени. Стога је жалба и у овом делу одбијена као неоснована.

Како у односу на кривична дела из члана 346 став 2 у вези става 1 КЗ и 246 став 2 у вези става 1 у вези са чланом 61 КЗ, у односу на која је према оптуженом ДД одбијена оптужба на основу члана 354 тачка 1 ЗКП, није било жалби изјављених од стране овлашћених лица, то се овај суд није ни упуштао у оцену правилности и законитости првостепене пресуде у овом делу.

Са свега изложеног, а на основу одредбе чл. 388 и 391 ЗКП, донета је одлука као у изреци.

*Записничар,
Снежана Меденица, с.р.*

*ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА,
Слободан Рашић, с.р.*

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Светлана Антић